

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Wroclaw University of Economics and Business (Польща)
Bialystok University of Technology (Польща)
Ghent University (Бельгія)
«1 DECEMBRIE 1918» University of Alba Iulia (Румунія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
Національний технічний університет «Дніпропетровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

**Матеріали XII Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ**

24 квітня 2025 року

Полтава – 2025

6. Сопіна О. А. Комунікації в системі державного управління: теоретичний аспект. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2020/20-2020/31.pdf>

*Трегубенко Галина Петрівна,
кандидат наук з державного управління, доцент кафедри
публічного управління, адміністрування та права
Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»,
Голодинська Діана Андріївна
здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»,
Національного університету «Полтавська політехніка імені
Юрія Кондратюк»*

КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ

Комунікативна компетентність передбачає здатність володіти складними комунікативними навичками, розвиток здібностей у різних соціальних структурах, знання культурних норм і обмежень в комунікації, орієнтування в засобах комунікації, властивих сфері публічного управління та адміністрування. Комунікативна компетентність державного службовця має складний характер ієрархічної структури, що містить велику кількість індивідуальних особистісних компетентностей, які характеризують сукупність уявлень, знань і досвіду державного службовця про методи та засоби комунікації для забезпечення співпраці у різних формах взаємодії для досягнення комунікативної мети.

Слід зазначити, що сьогодні є необхідним актуалізувати питання розвитку комунікативної компетентності державних службовців і забезпечити взаємозв'язок між рівнем інформаційної культури, комунікативною компетентністю та соціальною ефективністю публічного управління [1]. Метою підготовки і підвищення кваліфікації державних службовців має стати розвиток у них міждисциплінарних компетентностей, навичок проектування та моделювання інформаційно-комунікаційних, цифрових та мас-медійних процесів на основі знання закономірностей розвитку інформаційного суспільства.

До таких спеціальних (фахових) компетентностей можна віднести наступні, а саме:

- формування системного мислення та оволодіння закономірностями інформаційно-комунікаційної та цифрової взаємодії;
- набуття навичок управлінської практики алгоритмом прийняття ефективних управлінських рішень на основі аналізу та моделювання інформаційно-комунікаційних процесів;

– розвиток культури проектування ефективного комунікаційного дискурсу та підвищення компетентності у сфері інформаційної та цифрової взаємодії;

– володіння інформаційно-комунікаційними та цифровими технологіями для формування іміджу, репутації та престижу органів публічної влади;

– розвиток навичок залучення потенціалу інститутів громадянського суспільства, ЗМІ до розробки та реалізації управлінських рішень у сфері публічного управління тощо [2, с. 19].

Проте сьогодні ці аспекти системно не включаються в процес підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців .

Так, на сьогодні Національне агентство України з питань державної служби [3] пропонує декілька короткострокових програм підвищення кваліфікації державних службовців з питань комунікацій. Незважаючи на наявні навчальні програми, першочерговим у професійному розвитку фахівців з публічного управління та адміністрування є зміщення акцентів на формування системного мислення та оволодіння технологіями управління інформаційно-комунікаційними процесами та процесами цифровізації, які сприяють не лише підвищенню ефективності професійної діяльності, а й розкриттю особистісного потенціалу, що дозволить знизити рівень віддаленості громадян від процесу прийняття державно-управлінських рішень, сформувати системну взаємодію на принципах діалогу.

Основним напрямом розвитку комунікативної компетентності державних службовців є комунікативна освіта, яка спрямована на підвищення рівня їх професійної компетентності. Комунікативні компетенції у сучасних умовах входять до складу спеціальних професійних компетентностей, що визначають результативність та ефективність професійної діяльності державного службовця. Значна роль комунікативної компетентності серед інших спеціальних професійних компетентностей державного службовця пояснюється також підвищенням вимог з боку держави та суспільства до професіоналізму та загальної моделі поведінки державних службовців.

Література:

1. Корнута Л.М. Комунікативна компетентність в діяльності державних службовців. Юридичний науковий електронний журнал, № 4/2024. С. 755-757.

2. Грабовенко Н.В. Розвиток комунікативної компетентності у державних службовців як елемент їх професійного зростання в умовах цифрової трансформації. Публічне управління і адміністрування в Україні. Випуск 34, 2023 С. 15-20.

3. Офіційний веб-сайт Національного агентства України з питань державної служби: <https://nads.gov.ua/>